

misbrug af børn kun skal gælde, hvis gerningsmanden var dansk statsborger eller var bosat i Danmark på det tidspunkt, hvor handlingen blev begået. Herved sikres det, at den særlige jurisdiktionsregel kun omfatter handlinger, som gerningsmanden foretager i udlandet efter det tidspunkt, hvor vedkommende har haft mulighed for og anledning til at gøre sig bekendt med indholdet af dansk lovgivning.

Justitsministeriet kan tilslutte sig udvalgets forslag og begrundelsen herfor.

Strafforfølgning af forhold, der er begået inden den pågældende har opnået den nævnte tilknytning til Danmark, vil herefter som hidtil forudsætte, at forholdet også er strafbart i gerningslandet, jf. § 7, stk. 1, nr. 2.

5.2.4. En fravigelse af kravet om dobbelt strafbarhed ved seksuel udnyttelse af børn i udlandet vil gøre det muligt at retsforfølge danske statsborgere og personer bosat i Danmark for sådanne handlinger, selv om handlingen ikke er strafbar i gerningslandet. I sådanne tilfælde vil sagens gennemførelse i Danmark alene ske under hensyntagen til dansk lovgivning, jf. § 10, stk. 1.

Hvis handlingen derimod tillige er strafbar efter gerningslandets lovgivning, vil hjemlen for dansk straffemyndighed skulle søges i den almindelige bestemmelse i straffelovens § 7, stk. 1, nr. 2, hvor det er afgørende, om gerningsmanden har tilknytning til Danmark på påtale tidspunktet. I så fald omfatter jurisdiktionskompetencen også handlinger, som gerningsmanden har foretaget i udlandet, før vedkommende blev dansk statsborger eller bosatte sig her i landet. I disse tilfælde skal der ved strafudmålingen som udgangspunkt tages hensyn til det strafmaksimum, der gælder efter gerningslandets lovgivning, jf. § 10, stk. 2. 1. pkt., medmindre der er tale om overtrædelse af § 245 a eller § 246, jf. § 245 om kvindelig omskæring, jf. § 10, stk. 2, 2. pkt.

Som nævnt ovenfor har Jurisdiktionsudvalget anført, at det vil stemme bedst overens med en fravigelse af kravet om dobbelt strafbarhed ved seksuel udnyttelse af børn, hvis disse sager som udgangspunkt alene afgøres under hensyntagen til dansk lovgivning – selv i tilfælde, hvor handlingen er strafbar efter gerningslandets lovgivning.

Udvalget har samtidig fremhævet, at dansk straffemyndighed efter den almindelige bestemmelse i § 7, stk. 1, nr. 2, imidlertid også omfatter handlinger, begået inden gerningsmanden fik tilknytning her til landet, og hvor vedkommende ikke har haft anledning til

at gøre sig bekendt med dansk lovgivning. Udvalget har derfor foreslået, at dette udgangspunkt alene bør gælde, hvis den fornødne tilknytning til Danmark forelå på gerningstidspunktet.

Justitsministeriet er enig heri, og lovforslaget er udformet i overensstemmelse hermed, således at det udtrykkelig fremgår af § 10, stk. 2, 2. pkt., at der alene kan ses bort fra gerningslandets strafmaksimum, hvis gerningsmanden havde den relevante tilknytning til Danmark på gerningstidspunktet.

Hvis en person har begået seksuelt misbrug af børn i udlandet i tilfælde, hvor handlingen også er strafbar i gerningslandet, men på et tidspunkt, hvor gerningsmandens tilknytning til Danmark endnu ikke var etableret, jf. § 7, stk. 1, kan der fortsat straffes her i landet. I så fald gælder imidlertid de begrænsninger med hensyn til strafudmålingen, der fremgår af § 10, stk. 2, 1. pkt.

5.2.5. Som det fremgår ovenfor, har Jurisdiktionsudvalget bemærket, at der kan være en række tvivlsspørgsmål forbundet med at fastlægge dansk straffemyndighed vedrørende forsøg og medvirken i sager, hvor den fuldbyrdede handling ikke er strafbar i fuldbyrdeslandet, eller hvor der ikke efter lovgivningen i fuldbyrdeslandet er tale om en strafbar forsøgs- eller medvirkenshandling. Udvalget vil behandle disse spørgsmål nærmere i forbindelse med sine generelle overvejelser om dansk straffemyndighed og har i relation til spørgsmålet om seksuel udnyttelse af børn i udlandet begrænset sig til at pege på, at retstilstanden efter udvalgets opfattelse bør fastlægges på samme måde som ved kvindelig omskæring.

På den baggrund har Justitsministeriet fundet det rigtigst at lade yderligere regulering af disse spørgsmål afvente Jurisdiktionsudvalgets generelle overvejelser herom.

Den foreslåede bestemmelse vil således – på samme måde som den nugældende § 7, stk. 3, om kvindelig omskæring – medføre, at en forsøgs- eller medvirkenshandling med henblik på seksuel udnyttelse i udlandet vil være strafbar og undergivet dansk straffemyndighed, uanset om forsøgs- eller medvirkenshandlingen er foretaget her i landet eller i udlandet, og uanset om forsøgs- eller medvirkenshandlingen er straffri efter lovgivningen i det land, hvor udnyttelsen foretages. Dette indebærer, at personer, der er danske statsborgere eller herboende udlændinge på det tidspunkt, hvor den pågældende – efter gerningsstedets lovgivning straffri – handling foretages, vil kunne strafforfølges i Danmark.